

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی و درمانی قم

مرکز آموزشی درمانی ۲۲ بهمن

راهنمای مصرف لیتیم

تهیه کننده: ارغوان رئیس الحق

کارشناس پرستاری

تایید کننده: دفتر آموزش

گروه هدف: بیماران و خانواده ها

۱۳۹۳

* این دارو از شیر مادر عبور می‌کند، در صورت نیاز به این دارو، در خصوص نحوه مصرف آن با پزشک خود مشاوره کنید.

* در صورت بارداری یا قصد باردار شدن به پزشک اطلاع دهید.

* به یاد داشته باشید اگر میزان دارو در شما به طور صحیحی کنترل نشود و یا بیش از حد مصرف، دارو استفاده کنید و یا اینکه به سبب هوای گرم دچار کم آبی شوید، احتمال دارد که سطح لیتیم خون بسیار بالا رود در این حالت احتمال مسمومیت با لیتیم وجود دارد. علائم مسمومیت با لیتیم باید فوراً به پزشک گزارش شود.

* برای جلوگیری از تحریک و آسیب معده، لیتیم را با غذا مصرف کنید.

* پیش از مشورت با پزشکتان وزنتان را کاهش ندهید. از دست دادن آب و نمک در طی رژیم گرفتن ممکن است منجر به مسمومیت با لیتیم شود.

* تعیین غلظت سرمی لیتیم به طور مرتب اهمیت دارد. وقتی برای آزمایشات لیتیم مراجعه می‌کنید، بایستی حدوداً ۱۲ ساعت از آخرین وعده مصرف گذشته باشد. بهترین زمان صبح می‌باشد.

* سطح خونی دارو هر سه روز یکبار در روزهای اول مصرف و سپس هر ۲-۳ ماه یکبار به هدف چک کردن دوز نگهدارنده دارو ضرورت دارد.

لیتیم عمدتاً برای درمان اختلال دو قطبی تجویز می شود. این دارو از شدت تغییرات خلقی می‌کاهد و به شما اجازه می‌دهد کنترل بیشتری بر روی بیماری خود داشته باشید. استفاده از این دارو در کوتاه نمودن دوره بیماری و کم کردن علائم و جلوگیری از حملات بعدی مؤثر می‌باشد و نباید زودتر از موعد مقرر و بدون نظر پزشک قطع شود.

لیتیم مانند بسیاری از داروهای دیگر علاوه بر مزایای درمانی ممکن است عوارضی هم داشته باشد که این عوارض همیشه و در تمامی افراد ظاهر نمی‌شود و اگر هم بروز پیدا کند همیشه خطرناک و جدی نیستند. روانپزشک زمانی این دارو را تجویز می‌کند که منافع آنها بسیار بیشتر از عوارضش باشد. عوارض جانبی تغییرات فیزیولوژیک ماندگار و دائمی نیستند بلکه به علت حضور فعال ماده در بدن ایجاد شده، موقتی بوده و نشان دهنده تأثیر دارو نیز می‌باشد. بسیاری از عوارض دارویی قابل درمان هستند و نیازی به قطع دارو نیست و در اولین فرصت باید با پزشک مشورت شود.

برخی از عوارض جانبی لیتیم

خصوصاً تهوع و استفراغ می‌باشد.

لرزش، خواب آلودگی، افزایش وزن، سرگیجه، اسهال، تاری دید، بثورات پوستی، خارش، تشنگی، وزوز گوش، پراداری و بی اختیاری ادرار، افزایش ترشحات بزاق از دیگر عوارض احتمالی لیتیم می‌باشد.

نکته مهم:

در صورت بروز علائم مسمومیت با لیتیم (اسهال، استفراغ، خواب آلودگی، ضعف عضلانی، لرزش، تب و عدم هوشیاری) مصرف دارو را قطع کرده و سریعاً به پزشک مراجعه کنید.

تداخل لیتیم با سایر داروها

مصرف بعضی از داروها و مواد خوراکی به همراه لیتیم باعث کاهش یا افزایش اثر دارو می‌شود لذا لازم است قبل از مصرف هر گونه دارویی با پزشک مشاوره کنید و سابقه مصرف دارویی خود را به اطلاع پزشک معالج برسانید.

لطفاً به موارد زیر توجه نمایید:

*از مصرف مقادیر زیاد کافئین (قهوه) خودداری کنید، چرا که ممکن است اثر درمانی لیتیم را کاهش دهد.

*مصرف همزمان با برخی آنتی بیوتیک‌ها، فنی توئین و کاربامازپین ممکن است مسمومیت با لیتیم را افزایش دهد.

نکات قابل توجه در مصرف دارو

*آثار درمانی دارو ۱ تا ۲ هفته بعد از آغاز درمان شروع می‌شود.

*به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودیتان را زیر نظر داشته باشد.

*در صورت ابتلا به مشکلات کلیوی، کبدی و قلبی به پزشک اطلاع دهید.

*مقدار کافی آب و نمک در رژیم غذایی خود داشته باشید، ولی از مصرف بیش از حد نمک خودداری کنید. کاهش نمک در رژیم غذایی می‌تواند باعث مسمومیت با لیتیم شود.

*در هنگام ورزش، استفاده از حمام بخار (سونا)، یا طی فعالیت‌هایی که موجب از دست رفتن آب بدن می‌شوند و در هوای گرم، مایعات بیشتری استفاده کنید. زیرا این کاهش مایعات بدن ممکن است موجب مسمومیت با لیتیم شود.